

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XIX. (XXXV.) ÉVFOLYAM, 04 SZÁM 2024. JANUÁR 27.

300 FORINT

Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Hétköznapi diktatúra

1046.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Hétköznapi diktatúra

Önök szerint miben élünk, demokráciában vagy diktatúrában?

Demokrácia van! Diktatúra csak a „kommunizmusban” volt. Nyilván sokan mondják ezt. Olyanok, akik nyertesei a mai világnak, vagy egyszerűen nincs merszük összevetni a jelent a múlttal. Nem irigylem a fiatalabb nemzedékeket, akiknek naponta verik a fejükbe, hogy az a demokrácia, ami most van.

Diktatúra van! Mondanak sokan a liberális oldalról. Demokrácia akkor lesz, ha megdöntjük Orbánt a NER-ével együtt. Hogyan? Nem kell finnyáskodni! Mondjuk, úgy, mint ahogyan most a lengyelek teszik: alkotmányos puccsal. Esetleg NATO-csapatokkal.

A többség vélhetően elhessegetné a kérdést. Ne bosszantsanak hülyeségekkel! Mi nem politizálunk! Minek politizálni, úgyis az erősebb kutya ...

Vagyunk persze, talán nem is kevesen, akik úgy gondoljuk, hogy a demokrácia a nép hatalmát jelenti. Régen az volt az alkotmányba írva, hogy „minden hatalom a dolgozó népé”. Ez nagyon irritálta a rendszerváltókat, úgyhogy kitaláltak egy ravasz formulát: „A közhatalom forrása a nép.” A kettő nem ugyanaz, ég és föld.

Na, de hagyjuk a magasröptű elmélkedéseket! Mihail Romm szovjet filmrendező csinált egyszer egy filmet „Hétköznapi fasizmus” címmel. A fasizmus akkor a legrosszabb, amikor túllép az állam magaslatán, és beivódik a hétköznapiakba. Amikor ez bekövetkezik, úgy gondoljuk, hogy ez a dolgok rendje, ez a normális.

A diktatúra beivódott a mi mindennapjainkba, és hajlamosak vagyunk normálisnak, sőt jónak elfogadni. Gondolkodtak azon, hogy miért kell mindenkinek bankszámla? Munkahelyet keresel, az egyetemre iratkozol be, bírósági ügyed van, az első kérdés ugyanaz: van bankszámlája? Persze kényelmes, hogy a fizetés, a nyugdíj, az ösztöndíj átutalással jön. De elfelejtjük, hogy a kényelemért a szabadságunkkal fizetünk. A bank, és persze az állam, mindent tud rólunk, ellenőriz bennünket.

Sokan fizetnek már lelkesen az okostelefonjukkal. Minek a készpénz, itt a telefon! Nem zavar, hogy bármit veszel, arról tud a hatalom is? Nem beszélve arról, hogy ha nem lesz internet, vagy a bank leállítja a forgalmat, készpénz nélkül hogy veszel kenyeret? A bankok rabjai vagyunk, amit az állam szentesít, sőt támogat.

A diktatúra azt is jelenti, hogy mindent el kell fogadnod, akár tetszik, akár nem. Nem tetszik például, hogy biciklisávokkal és a

karókkal teszik lehetetlenné a közlekedést Budapesten. Mit tehetek ellene? Semmit! Karácsony azt mondja, enyém hatalom. A kormány naponta járattja le a főpolgármestert, de a karókat ők se takarítják el.

Nem tetszik? Jön a választás, szavazz másokra! Ezt halljuk minden nap. Jó, jó, de kire szavazhatok?

Itt van mindjárt az európai parlamenti választás. A mi diktatórikus demokráciánkban 20 ezer érvényes ajánlás kell ahhoz, hogy egy párt elindulhasson a választáson. Ha nincs 20 ezer ajánlás, arra a pártra nem lehet szavazni. Mondhatják, ez azért kell, hogy minden hülye ne indulhasson el. De miért nem indulhatna el bárki? Miért kell a választás előtt már egy előválasztást csinálni?

És most tessék jól figyelni! Picinyke országunkban húszezer ajánlást kell összegyűjteni. Németország 83 millió lakosától elég kettő ezer ajánlást összegyűjteni, ha egy párt csak az egyik tartományban indul. Ha mindenütt indul, akkor négyezret! Szóval, mi van most, demokrácia vagy diktatúra?

Az alaptörvény a pártoknak adja meg a jogot, hogy közreműködjenek „a nép akaratának kialakításában és kinyilvánításában.” Ennek mi isszuk meg a levét. A városok irányítása mindig a nyertes párt emberének kezébe kerül, aki lehet, hogy nem is ért hozzá. Miért a pártok jelölnek és miért nem az ott élő emberek, a munkahelyi kollektívák?

A pártokra épülő demokrácia a szemünk láttára járatódik le. Európában és nálunk is! A választás nem a nép akaratát fejezi ki, hanem azt, hogy melyik pártnak volt több pénze átmosni az agyakat vagy megvenni a választókat. Viccpartokat kreálnak, hogy elvonják a figyelmet a valóságos problémákról.

Megtehetik, mert ez a demokrácia tőkés demokrácia, a bankok, a milliárdosok demokráciája, és ez mindaddig így marad, amíg ők vannak hatalmon.

A kapitalizmus válságban van, de nem csak gazdaságilag. Politikailag is, szellemileg is. Ha a világ így halad tovább, szaporodnak az örült döntések, a migránsok beengedésétől kezdve az atomenergia betiltásán át a háborús hisztériáig.

Változtassunk! Írjuk be az alkotmányba: minden hatalom a népé! Ha sikerül, akkor minden a nép, az emberek érdekeit fogja szolgálni és nem a bankok, a milliárdosok gazdagodását, a hivatásos politikusok tündöklését.

Meg lehet csinálni? Meg! De Önöknek is akarni kell! A demokrácia, a nép hatalma hassa át hétköznapijainkat. Hétköznapi diktatúra helyett hétköznapi demokrácia!

(Rém)álmocsapat

A Politico szerint (<https://www.politico.eu/>) az oroszgyűlölő Kaja Kallas észt miniszterelnök, az azonos nemű párok házasságának nagy híve lenne az EU új külügyi és biztonságpolitikai főképviselője. Mette Frederiksen dán miniszterelnök az Európai Tanács új elnöke lenne. Az Európai Bizottság élén továbbra is a német Ursula von der Leyen állna, az Európai Parlament elnöke pedig továbbra is a máltai Roberta Metsola lenne.

Oroszgyűlölő a NATO élén?

Még egy rossz hír! Mark Rutte holland miniszterelnök a legesélyesebb jelölt a NATO-főtitkári pozícióra. A jelenlegi vezető, Jens Stoltenberg októberben távozik a katonai szövetség éléről, így néhány ország már a színpalak mögött szervezkedik, hogy Rutténak kellő támogatottságot szerezzenek.

A lengyelek nem férnek a bőrükbe

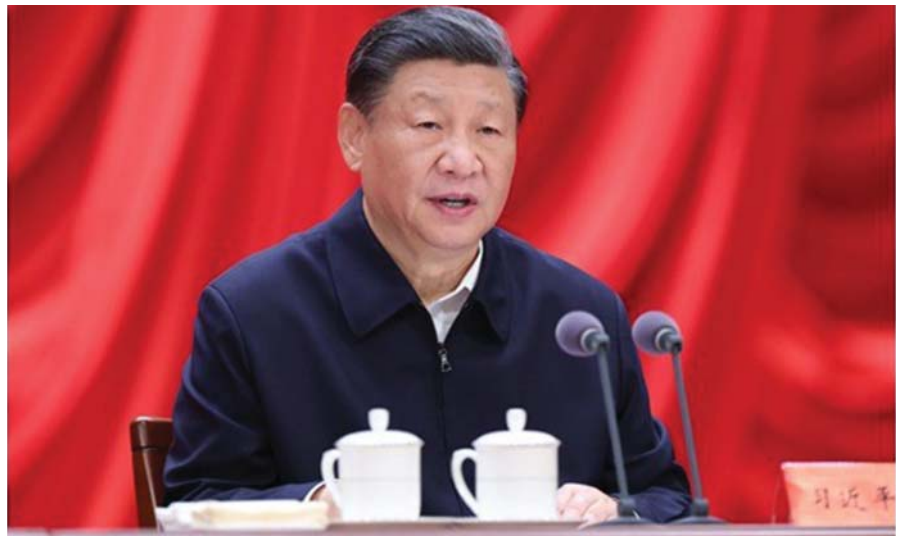
A NATO-országoknak Oroszországgal szemben minden lehetséges forgatókönyvre fel kell készülniük – jelentette ki Władysław Kosiniak-Kamysz lengyel honvédelmi miniszter. A lengyelek nem nyugszanak. Csináltak egy nagy hadsereget, most szeretnék használni.

Guterres: legyen palesztin állam is!

Mindenkinek el kell ismernie a palesztinok jogát saját államuk megalapítására, ennek a jognak a megtagadása elfogadhatatlan – jelentette ki az ENSZ főtitkára szombaton az el nem kötelezett országok ugandai csúcstalálkozóján a Gázai övezeti háborúra utalva. António Guterres hozzáfűzte: ennek a jognak a megtagadása beláthatatlanul hosszú időre nyújt el egy olyan konfliktust, amely komolyan fenyegeti az egész világ békéjét és biztonságát, súlyosbítja a világ megosztottságát, szítja a szélsőségeséget.

Kína: önellátás és függetlenség technológiai téren

Több száz mérnökkel találkozott Hszi Csin-ping, a Kínai KP főtitkára, államelnök. Áttörésre van szükség az alapvető technológiai területeken, Kínának technológiai függetlenségre van szüksége – hangsúlyozta. Amint a Huawei példája mutatja, Kína megteremtette saját technológiai világát, és egyre kevésbé függ a nyugati megoldásoktól.

Soha többé Karácsonyt!

Karácsony Gergely javasolta a Demokratikus Koalíció, a Momentum Mozgalom, a Magyar Szocialista Párt és a Párbeszéd - Zöldek elnökeinek, hogy együtt induljanak az önkormányzati választásokon és legyen főpolgármester-jelölt, és vegyék be az LMP-t és a Kétfarkú Kutya Pártot is. Karácsony „köztársasági összefogással” akarja tovább rombolni Budapestet. Aki szereti Budapestet, ne szavazzon Karácsonyra! Soha többé Karácsonyt!

Csádba megy, aki magyar!

Még ilyet se hallott a világ! A Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat és a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem kötött megállapodást a közös fellépésről az afrikai Csádban. Csád a magyar elit új „felfedezése.” Katonák egyengetik a magyar tőkekivitel útját, természetesen mindezt a magyar adófizetők pénzéből. Mi fizetünk most is, és mi fogjuk a kudarc árát is megfizetni.

A mi partnerünk Belarusz hivatalos vezetője és nem egy ellenzéki senki!

A magyar kormány az egyetlen az EU-ban, amely mindeddig nem állt szóba Sztvetlana Tyihanovszkaja belarusz ellenzéki vezetővel, aki a 2020. évi, Lukasenکو-elleni sikertelen puccs óta a nyugat pénzén Litvániában él. Lukasenکو elnökkel mind Orbán Viktor, mind Szijjártó Péter találkozott. Novák Katalin most részt vett egy olyan vitában Davosban, ahol Tyihanovszkaja is részt vett, és utána beszélgetett is vele. A mi partnerünk Lukasenکو elnök és nem Tyihanovszkaja.

Ne engedjék ide az ukrán csirkét!

Az ukrán gabona és méz után most már számolatlanul jön az ukrán csirke is Magyarországra. Az ukránok az EU valamelyik országába viszik a csirkéjüket, Magyarországra pedig mint EU-áru jön. Mindenki tudja, hogy átvernek bennünket, mégis szemet hunyunk, túrjuk, engedjük, hogy hülyének nézzenek bennünket. Elég! Tiltásák be azon ukrán termékek behozatalát, amelyek a magyar termelőket teszik tönkre!

A MKKP kártevő gyomnövény

A Mandiner szerint a Magyar Kétfarkú Kutya Párt (MKKP) rájött arra, hogy „Brüsszelben jól fizető, nagy presztízsű, viszont túl nagy megerőltetéssel nem járó, remek álláslehetőség adódik, így ők sem veszik félvállról az uniós voksolást.” A lap szerint még esélyük is van. A politika komoly dolog, mert emberek sorsáról döntenek. A MKKP neveltségessé teszi a politikát, eltereli az emberek figyelmét a valóságos problémákról. A MKKP kártevő gyomnövény.

Üdvözet a Japán KP kongresszusának

Tokióban befejeződött a Japán Kommunista Párt 29. kongresszusa. A pártnak 260 ezer tagja van. Napilapja, az Akahata 900 ezer példányban jelenik meg. A 2021-es parlamenti választásokon a szavazatok 7,25 százalékát kapta. A japán parlament 465 tagú alsóházában 10 képviselője van, a 242 tagú felsőházban 11. A kongresszus új pártelnököt választott. A JKP új elnöke az 58 éves Tamura Tomoko asszony. Ő az első női elnök a 102 éves párt történetében. Az eddigi elnök, Kazuo Shii a Központi Bizottság elnöke lett.

Büszkék vagyunk rájuk

Mint korábban már hírt adtunk, december 16-án köszöntöttük Bencsik Mihály elvtársat 80. születésnapján. Ebből az alkalomból a Munkáspárt Érdemrendje kitüntetését vehette át.

A Munkáspárt születésnapján sokan mások is kitüntetésben és elismerésben részesültek. A Munkáspárt Arany jelvény rubintokkal ékesítve kitüntetését kapta Holbik Márton, Komárom-Esztergom vármegye elnöke, Dömel Vilmos, a Budapesti Elnökség tagja és Tunya Sándor, Borsod-Abaúj-Zemplén vármegyei aktivistánk.

A „Munkáspárt Győzelméért” oklevélben részesült Molnár Ágnes, aki 220 sapkát kötött a borsodbótai gyerekeknek. A párt médiamunkájának fejlesztéséért Inhof-Kós Éva és Kovács Istvánné kapta ezt az oklevelet.

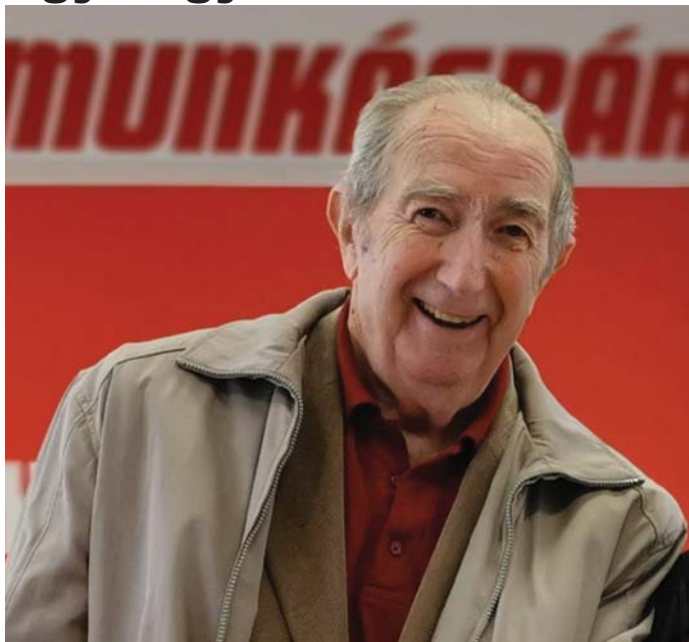
Párttagságuk 75. évfordulójára Munkás Gyula, Góra Árpádné, Kövesi Gyula és Balogh Istvánné ré-

szesült a „Hűség a dolgozó néphez, hűség a párthoz” oklevélben.

Még egyszer gratulálunk elvtársainknak! Büszkék vagyunk rájuk!

Egy nagyszerű embertől búcsúzunk

Elment Horváth Lajos elvtárs. 87 éves volt. Aki ismerte, joggal hihette: az örökké lelkes, mosolygó emberre nem vonatkoznak a természet törvényei. A szocializmus évtizedeiben a Magyar Postánál dolgozott, a soproni igazgatóság beruházási és építési osztálya vezetőjeként ment nyugdíjba. Részt vett a szakszervezeti mozgalomban. A rendszerváltáskor nem hagyta el a dolgozók pártját, a Munkáspárt volt a politikai családja. Nem törekedett elismerésre, vezető tisztségekre, de mindenütt és mindig ott volt, ahol és amikor a Munkáspártnak szüksége volt rá. Tösgyökeres soproni ember volt. Szinte mindenkit ismert a városban, és őt is mindenki tisztelte. Éveken vezette a Munkáspárt soproni területi szervezeteit, indult a választásokon a Munkáspárt színeiben. Kiváló vörös borát szívesen ajánlotta fel a munkáspárti rendezvények számára. Értette, hogy a pártnak pénzre is szükséges van, és rendszeresen támogatta a pártot. Halála előtt nem sokkal feladott százezer forintot a pártnak. Búcsúzunk Tőled a Munkáspárt, drága Horváth elvtárs! Hiányozni fogsz!

A stabilitás, a béke, a magyar-vietnámi együttműködés mellett

Vietnám miniszterelnöke találkozott a Munkáspárt delegációjával

Január 20-án délelőtt a hivatalos magyarországi látogatás során Pham Minh Chinh, a Vietnámi Szocialista Köztársaság miniszterelnöke fogadta a Magyar Munkáspárt küldöttségét. Megtisztelő gesztus egy százmilliós ország miniszterelnöke részéről, ami kifejezi, hogy a Vietnámi Kommunista Párt értékeli a Magyar Munkáspárt harcát és megbecsüléssel viszonyul pártunkhoz – mondta a Munkáspárt elnöke a találkozó után.

A találkozón Pham Minh Chinh miniszterelnök átadta a Magyar Munkáspárt vezetőinek és tagjainak Nguyen Phu Trong, a Vietnámi Kommunista Párt főtitkárának szívélyes üdvözlését és jókívánságait.

A miniszterelnök köszönetet mondott a Magyar Munkáspártnak, amely mindig támogatta a vietnámi nép ügyét, mindig és minden körülmények között kiállt Vietnám mellett. Hálásak vagyunk a magyar kommunistáknak, az egész magyar népnek – mondta.

A miniszterelnök megerősítette: Vietnám mindig is nagyra értékelte a magyar-vietnámi kapcsolatok jó hagyományainak erősítését és előmozdítását, támogatja a magyar és vietnámi emberek közötti kapcsolatok építését. A Vietnámi Kommunista Párt fejleszti az együttműködést a politikai pártokkal, függetlenül attól, hogy hatalmon vannak-e vagy sem. Ez is elősegíti a két ország közötti kapcsolatok sokoldalú fejlesztését. Ez az együttműködés is hozzájárul a béke, a stabilitás megőrzéséhez mind Európában, mind a világban.

információcserét, a küldöttségcserét, járuljanak hozzá a megértés, a politikai bizalom előmozdításához, az elméleti és gyakorlati kérdések cseréjéhez.

Thürmer Gyula köszönet mondott Nguyen Phu Trong, a Vietnámi Kommunista Párt főtitkárának üdvözlétéért, és kifejezte a Munkáspárt tagjainak üdvözlését és jókívánságait is.

A Munkáspárt számára Vietnám szocialista ország – emelte ki a párt elnöke. Nagyra értékeljük azokat a nagyszerű eredményeket, amelyeket a vietnámi nép a Vietnámi Kommunista Párt vezetése alatt elért az ország építésében. Vietnám teljesítménye is bizonyíték arra, hogy korunk legbonyolultabb problémáit is meg lehet oldani a szocializmus útján. A szocialista Vietnám minden sikere megerősíti hitünket, mondta Thürmer Gyula, és bátorítást ad további harcunkhoz.

A Magyar Munkáspárt mai nemzedékei büszkék arra, hogy folytathatják nagyapáink és apáink nagyszerű tetteit, tovább vihetjük a magyar-vietnámi barátság hagyományait. Kérem, mondja el a vietnámi embereknek, hogy Magyarországon van egy párt, amely Önöknek szurkol. A mi szívünk az Önökével együtt dobog!

A Magyar Munkáspárt elnöke gratulált a magyar-vietnámi kormányfői találkozó eredményeihez, és aláhúzza: a Munkáspárt támogatja a magyar kormány Vietnámmal kapcsolatos politikáját. Ez nemzeti érdekünk, ezért kiállunk mellette.

Thürmer Gyula elmondta, hogy a Munkáspárt a stabilitás megőrzésében érdekelt. Támogatjuk a stabilitás megőrzését, de ugyanakkor látjuk a stabilitást fenyegető veszélyeket. Ilyen veszély az ukrajnai háború, a háború lehetséges eszkalálása. A Munkáspárt ezért széles körű kampányban biztatja az embereket, hogy együtt tegyünk meg mindent a békéért.

A Munkáspárt a többpólusú világ híve. Nem akarunk olyan világot, ahol egy hatalom dirigál. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy az új világrend kialakításában fontos szerepet játszik a Vietnámi Szocialista Köztársaság.

Pham Minh Chuong miniszterelnök arra kérte a Munkáspártot, hogy fokozzák az

Pham Minh Chinh miniszterelnök köszönetet mondott azért, hogy a Munkáspárt támogatja a magyar-

vietnami államközi, gazdasági és társadalmi kapcsolatok fejlődését.

Egyetértését fejezte ki azzal, hogy a Munkáspárt a stabilitás fenntartásáért száll síkra. Az ukrajnai háború kiszélesítése súlyos veszély, mondta, valamennyiünk érdeke ennek megakadályozása.

A találkozón a Munkáspárt nevében a párt elnöke mellett Barabás György, az Országos Elnökség tagja és Lisztes Vince, a munkáspárti fiatalok képviselője vett részt.

Úttörők voltunk

A magyar-vietnámi viszony történetéről dióhéjban

A vietnámi miniszterelnökkel találkozott az MSZP küldöttsége is, élén Kunhalmi Ágnes társelnökasszonnyal. Erős jóindulattal azt mondhatnánk, hogy megbeszélés nyilván annyira áthatotta őket, hogy távozóban nem vették észre a Munkáspárt várakozó küldöttségét, így nem válaszoltak a munkáspárti jó napotra. Az MSZP politikusainak vélhetően nehéz elviselni azt, hogy egy százmillióos ország kormányfője, akit most Európában mindenütt körüludvarolnak, szóba áll, sőt komoly megbeszélést folytat a Munkáspárttal.

A Munkáspárt és a vietnámi nép közötti barátság története van, és erre Pham Minh Chinh miniszterelnök most is utalt. Thürmer Gyula 1992 novemberében ment először Vietnámba. Az akkori magyar média enyhén szólva rossz néven vette. Hogy is lehet elmenni egy „kommunista diktatúra” által vezetett országba? Olyan országgal nem állunk szóba, ahol nem volt rendszerváltás. Nagyjából ez volt a reakció.

A magyar elit és a média úgy tett, mintha a magyar-vietnámi viszonyoknak nem lett volna előtörténete. De volt! „A két ország 1950. február 3-án létesített diplomáciai kapcsolatokat. Kezdetben Észak-Vietnam, 1975 után pedig az egyesült Vietnámi Szocialista Köztársaság számított Magyarország fontos partnerének a régióban. 1975-ben egy magyar kontingens fontos békefenntartó szerepet töltött be a délkelet-ázsiai országban, továbbá 3500 vietnámi tiszt képzéséhez is hozzájárult” – olvashatjuk Eurázsia Központ (www.eurasiacenter.hu) friss összefoglalójában.

1992 novemberében. Magyarország miniszterelnöke Antall József, a külügyminiszter Jeszenszky Géza, az első tőkés kormány.

Vietnámban a párt elnökét fogadta Do Muoi (1917-2018), a Vietnámi

Kommunista Párt akkori főtitkára. 1991-97 között töltötte be ezt a tisztséget. Do Muoi idős ember volt, ismerte a rendszerváltás előtti magyar vezetés számos tagját. Rácsodálkozott az akkor fiatal magyar pártelnökre, és kíváncsian kérdezte az elképzelésekről.

Köszönjük, hogy most jött, mondta a vietnámi vezető, most, amikor nehéz helyzetben vagyunk. Ön az első magyar politikus, aki mostanság felénk jár. Vietnámban jól megjegyezték ezt a tényt.

A keleti nyitás akkoriban még nem szerepelt a politikai fogalmak között. Vietnámba szinte az egész magyar politikai elit ferde szemmel nézett. Vietnám nagy lehetőséget kínál Magyarországnak számára is, mondta Thürmer Gyula, és a „felderítő útra” néhány üzletember is elkísérte.

A hír fontos volt. Olyannyira, hogy még az MTI is hírt adott a látogatásról, ami később már egyáltalán nem volt jellemző.

2003-ban a Munkáspárt vezetőjét ismét a legmagasabb szinten fogadták Vietnámban. Ezúttal Nong Duc Manh (1940-), a Vietnámi KP új főtitkára. Tíz éven át vezette a pártját. A Munkáspárt szorgalmazza a

magyar-vietnámi államközi kapcsolatok erősítését, a gazdasági együttműködés elmélyítését – összegezte a pártelnök ekkor is a Munkáspárt politikáját.

Nong Duc Manh hangsúlyozta, hogy a vietnámi kommunisták, a vietnámi nép nem felejtik azt a támogatást, amelyet a magyar nép adott a vietnámi háború idején. A Vietnámi KP szolidáris a Munkáspárt küzdelmével. Készek minden területen fejleszteni a kapcsolatokat.

És még egy mondat, aminek később fontos jelentősége lesz: Vietnám nyitott a magyar befektetők előtt és számos lehetőséget látnak a kereskedelem bővítésére is. E folyamatban üdvözlük és támogatják a Munkáspárt aktív szerepét.

Lassan megtört a jég az államközi kapcsolatokban. Gyurcsány Ferenc miniszterelnök 2008-ban szánta el magát arra, hogy elmegy Vietnamba. Nem véletlenül! Amikor Nyugaton válság van, és akkor az volt, Keleten kell szerencsét próbálni. Így lassan elindult a magas szintű látogatások sora, amely szerencsére mind a mai napig tart.

2016 októberében a Munkáspárt elnöke ismét Vietnámban volt, ezúttal a Kommunista és Munkáspártok 18. Nemzetközi Találkozásán. Nguyen Phu Trong (1944-), a Vietnámi KP főtitkára fogadja a Munkáspárt elnökét is. A vietnámi politikus 2011 óta tölti be tisztségét.

2017-ben Budapesten járt Truong Thi Mai asszony, a Vietnámi KP vezetésének tagja és találkozott Gulyás Gergely, akkori Fidesz-elnökkel. Tíz évvel korábban ez elképzelhetetlen lett volna. Sor került a vietnámi vezető és Thürmer Gyula találkozására is.

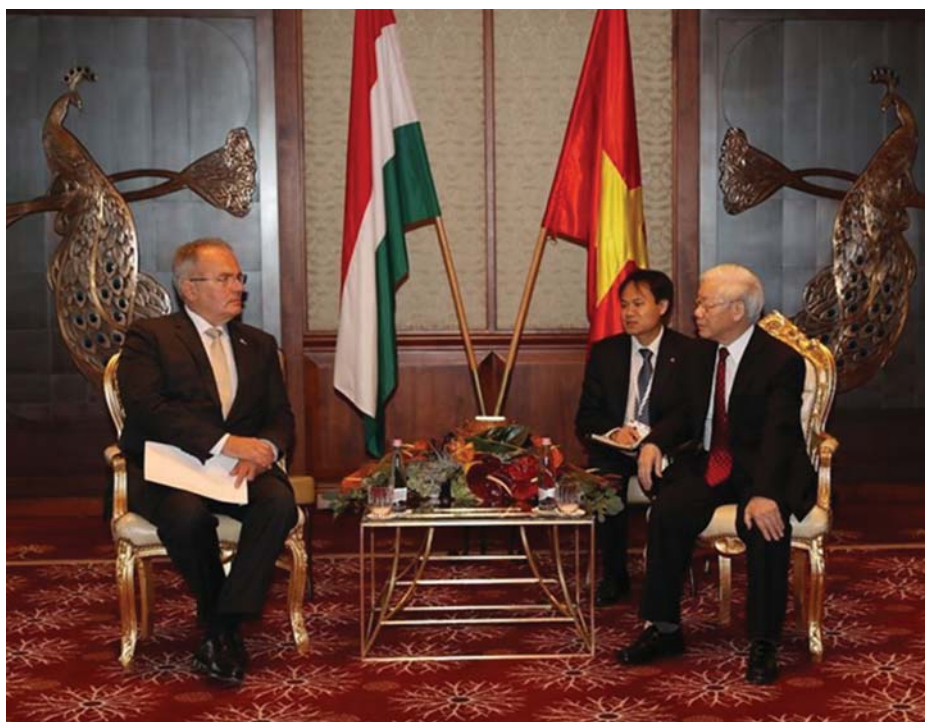
2017 nevezetes volt arról is, hogy sor került Orbán Viktor miniszterelnök vietnámi látogatására. Első alkalommal ismerkedhetett meg közvetlen közelről a vietnámi élettel.

2018 is újabb fejlődést eredményez. Budapesten tárgyalt Nguyen Phu Trong, a Vietnámi KP főtitkára. Találkozik Orbán miniszterelnökkel és a magyar vezetés számos tagjával. Új lendületet kap a magyar-vietnámi gazdasági együttműködés. „A stratégiai partnerség szintjére emeljük a Magyarország és Vietnám közötti kapcsolatokat” – közölte Orbán Viktor miniszterelnök.

A Vietnámi KP főtitkára ezúttal is hű maradt a hagyományhoz. A

Four Seasons szállodában fogadta a Munkáspárt vezetőit. Nguyen Phu Trong kiemelte: a Vietnámi KP nagyra értékeli a Munkáspárt küzdelmét, amelyet igen nehéz körülmények között folytat. A Munkáspárt ma nincs hatalmon, de a Vietnámi KP ugyanúgy barátjának tekinti, mint egykor az MSZMP-t. Becsülik, hogy a Munkáspárt kiáll a magyar-vietnámi kapcsolatok fejlesztése mellett.

A Munkáspárt fennállásának első perce óta sikra száll a magyar nép érdekei mellett. A béke, az együttműködés, a sok pilléren álló külpolitika a magyar nép érdeke is. A Munkáspárt 1990 után úttörő szerepet vállalt. Igyekezett felhívni a figyelmet a létező szocialista országokkal való együttműködés lehetséges előnyeire. Igyekezett oszlatni a politikai és ideológiai előítéleteket. Sok mindent sikerült elérni, de még nem lehet kijelenteni, hogy a szocialista országokkal való kapcsolatok minden területen előítéletektől és akadályoktól mentesen fejlődnek. És még vannak feltáratlan területek és országok.

Kicsinyesség, provincializmus, gyűlölködés

Lenint nem tudja a magyar tőkés média legyőzni

Lenin halála után száz évvel is iszonyúan zavarja a magyar elitet. Természetesen nem az országos vezetők nyilatkoznak, de kedvük szerint megszólalhattak a különböző tőkés kutatóintézetek és médiaforumok. Kicsinyesség, provincializmus, gyűlölködés. Talán ezek a szavak jellemzik a legjobban azt, ahogyan néhány magyar intézmény Lenin halálának évfordulójára reagált.

A Nézőpont Intézet és a Kommunizmuskutató Intézet például közös közvélemény-kutatást készített Lenin és a kommunizmus megítéléséről. Hülyébbnél hülyébb kérdéseket tettek fel, amelyekre megkapták a nekik tetsző válaszokat. Persze, az is lehet, hogy soha senkinek se tették fel ezeket a kérdéseket, csak a válaszokat adták meg.

Az állítólagos felmérés alapján messze ható következtetéseket vontak le. Például, hogy a „magyarok többsége Lenint felelősnek tartja tömeggyilkosságokért, háromnegyedük (76 százalék) pedig nem ért egyet azzal, hogy szobrokat állítsanak a kommunista diktatúra alakjainak Nyugat-Európában.”

Miért hülye a kérdés? Egy, a mai magyar társadalom jelentős része már nem is tudja, hogy ki volt Lenin. Ez a tragikus következménye a három és féltizedes tendenciózus agymosásnak. Kettő, Lenin nem lehet felelős azért, ami halála után történt.

Feltettek még egy kérdést, semmivel sem okosabbat. Megkérdezték, hogy tetszik-e a magyaroknak az, hogy „Nyugat-Európában szobrokat állítanak a kommunista diktatúra meghatározó alakjainak”.

Kezdjük a tényekkel! Nyugat-Európában általában nem állítanak szobrokat se Marxnak, se Leninnek. Az igaz, hogy Marx szülővárosában, Trierben 2018-ban felállítottak egy elegáns Marx-szobrot, amit egyébként a szocialista Kína ajándékozott a kapitalista német városnak. A német előkelőségek mellett ott volt az Európai Bizottság akkori elnöke Jean-Claude Juncker is. A németek emellett óriási üzletet csinálnak Marxból, mert sokan éppen ő miatta keresik fel a német kisvárost.

A német város, és nem csak ők, hanem a magyar elitnél felvilágosultabb német szellemi élet elfogadta.

Marx német volt, a legnagyobb németek közé tartozott. A kapitalizmus marxi bírálatát sokan osztják a mai tudósok közül is. A szocializmust, mint megoldást nem fogadják el, de a tőke bírálatával egyetértenek. Talán azért, mert ők nem tőkés propagandisták, hanem tudósok.

Lenin-szobor állításáról is Németországból jött hír. Gelsenkirchen-Horst városban egy baloldali párt a saját területén állított szobrot Leninnek. Ennyi és nem több!

Igazából nem ez az érdekes! Az érdekes és elgondolkodtató az, hogy Oroszország területén sok helyen megőrizték a Lenin-szobrokat. Az ukránok által elfoglalt orosz területek felszabadítása után a Lenin-szobrokat is helyreállították.

Belaruszban mindenütt állnak a Lenin-szobrok, még a minszki parlament előtt is. Senki sem akarja lebontani. Sok helyütt emelnek szobrot Sztálinnak is. Ezekről lehet finnyáskodva beszélni, de jobb számolni azzal,

hogy változik az orosz társadalom. És ki tudja, hova vezet ez a folyamat.

A második buta kérdésre válaszolva állítólag „megkérdezettek több mint háromnegyede (76 százalék) nem ért egyet azzal, hogy Nyugat-Európában szobrokat állítanak a kommunista diktatúra meghatározó alakjainak, és mindössze tizedük (11 százalék) van ezzel ellentétes véleményen.”

A kérdés feltevők provincializmusát és felkészületlenségét mutatja az indoklás is, amit a kérdésekhez fűztek. Szerintük a Nagy Októberi Forradalom „se nem volt nagy, se nem volt októberben, se nem volt forradalom.”

Az 1789-es francia forradalmat „nagyinak” hívjuk, mert átalakította a feudális francia társadalmat, hatalomra juttatta Napóleont, akinek tevékenysége mind a mai napig hat. Az 1917-es orosz forradalom szétzúzta az orosz feudális-tőkés társadalmat, a világon először létrehozta az elnyomottak államát, a Szovjetuniót. Azt az országot, amely alig 28 év múlva szétveri a hitleri Németországot és megteremt a szocialista világrendszert.

Az orosz forradalom októberben volt, noha mi november 7-én ünnepeljük. Ha a kérdést feltevő szerkesztő urak nem tudnák, bár illene tudni, elmondjuk: 1923-ig az összes helyi ortodox egyház az ónaptárt, a Julián naptárt használta, mely az általánosan elterjedt Gergely-naptárhoz képest 13 napi késésben van.

Ami pedig a forradalmat illeti, 1917 forradalom volt a javából. A gyárakat és bankokat elvette a tőkésektől és társadalmi tulajdonba vette. A földet elvette a földesúrtól és annak adta, aki megműveli.

Úgyhogy, kedves hölgyek és urak a jól fizető közvélemény-kutatókban, ha Lenint le akarják győzni, ahhoz fel kellene nőni hozzá szellemileg.

Az egész hercehurca célja az volt, hogy a közvélemény-kutatók eleget tegyenek a felülről jöhető utasításnak és „kimutassák”, hogy „a magyarok 37 százaléka nem tartja jó gondolatnak a kommunizmust, annak megvalósítási kísérletétől függetlenül, további 30 százalék pedig nem hisz abban, hogy az eszme átültethető lenne a valóságba. A magyarok antikommunisták, mindössze 18 százalékuk hisz abban, hogy a kommunizmus jó gondolat és megvalósítható.”

A közvélemény-kutatóktól nem maradt le a Hetek szerkesztősége sem, amely „100 éve halt meg a vörös terror profétája” címmel majd félórás podcasttal szennyezte a világhálót. Lenin szerint

tük „számítóan kegyetlen” és „alapvetően gyáva” volt. A szerkesztők Putyinnak is odavágnak, mondván, hogy nem tervezi felszámolni a „bizarr Vörös téri mauzóleumot.”

Érzékeltetésként ennyi talán elég. Lenin 1917-1924 között volt Szovjetország miniszterelnöke. 1917-18-ban valahogy ki kellett jönnie az első világháborúból. Bresztben békét kötött a németekkel, de a béke ára jelentős orosz területek ideiglenes feladása volt. Lenin és a forradalom majdnem belebukott ebbe.

Ez idő alatt kezelnie kellett az 1922-ig tartó polgárháborút, amelyet a szocializmussal egyet nem értő erők, a cári rendszer tőkés és feudális urai indítottak a nyugat, az angolok, a franciák hathatós segítségével. A polgárháborút azért nyerte meg a Lenin vezette új kormány, mert a nép zöme melléjük állt. Ez persze nem tetszik a Hetek mai szerkesztőinek, de miért is tetszene.

Még egy szó a mauzóleumról. A történelmi személyiségek megőrzésének gyakorlatát nem a szovjetek találták ki. Már az egyiptomiak is bebalzsamozták fáraóikat, és aligha jutna bárkinek is eszébe lebontani a piramisokat. Egyébként Pekingben Mao emlékét is mauzóleumban örökítették meg, és a modern Kína modern vezetése sem akarja felszámolni.

Talán előbbre lenne a világ, ha a történelmet elfogadnánk olyannak, amilyen volt. Megváltoztatni nem lehet, legfeljebb átírni. Visszamenni sem érdemes, mert ott már nincs senki.

LENIN-SZOBOR MINSZK BEN

Mire készül a kormány? Háborúra?

„Európa militarizálódik, újra militarizálódik, s Magyarországnak saját biztonsága érdekében alkalmazkodnia kell az új helyzethez” – jelentette be Orbán Viktor tavaly szeptember 25-én a parlamentben. Sokan nem is tudtuk, hogy ez Magyarország militarizálását is jelenti.

Október 30-án Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter bejelentette: „Stílus-, tempó- és fókuszváltás történik a haderőn belül, és minden, a haderőt támogató szervnek is e szerint kell működnie.” Tajti Norbert személyében új embert neveztek ki a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat élére. Tajti előtte Orbán Viktor Katonai Irodáját vezette.

November 2-án a honvédelmi miniszter bejelentette: országos szintű, a NATO-val közösen megrendezett, a civil közigazgatási szférát is magába foglaló hadgyakorlat lesz Magyarországon. Tessék figyelni: a közigazgatási szférát is magában foglaló!

December 23-án a miniszter közölte: „A veszélyek korában nem tehetjük fel a kezünket, meg kell erősíteni védelmi képességeinket.”

Január 2-án a miniszter közölte: „az idei évben számottevően emelkedik a védelmi iparhoz kapcsolódó feladatokra szánt költségvetés is. Az előirányzatok segítségével megvalósulhat az a cél, hogy a védelmi ipar szereplői önállóan is ki tudják szolgálni a haderő igényeit, így is erősítve a magyar gazdaságot.”

Január 4-én Nagy Márton gazdaságfejlesztési miniszter elmondta: a GDP 25 százaléka beruházásra megy. Hogy ebből mennyit kap a hadiipar, azt nem kötötték az orrunkra, de feltételezhető, hogy sokat.

Január 22-én Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter bejelentette: „A közös együttműködés érdekében egyeztetésre hívtam Gulyás Gergely, Nagy Márton, Rogán Antal és Varga Mihály minisztertársaimat a Honvédelmi Minisztériumba.”

Január 22-én a miniszter bejelentette azt is, hogy elindul az önkéntes alapú honvédelmi felkészítés tisztviselők számára. Tudjuk: az, ami ma önkéntes, holnap kötelező lehet!

Nem folytatjuk! A militarizálás azt jelenti, hogy a nemzetgazdaságot alárendelik a katonai céloknak, a háborús politikának. A gazdaság militarizálása mindig együtt jár a politika, az ideológia, a tudomány és kultúra militarizálásával.

A kormány háborús vágányokra állítja az országot. Világos beszédet követelünk! Mire készül a kormány? Háborúra?

A nyugat háborún töri a fejét

A német sajtó felröppentette a hírt: Németország háborúra készül Oroszország ellen. A NATO óriási hadgyakorlatra készül mintegy 90 ezer katonával. A NATO-országok vezérkari főnökei már össze is dugták a fejüket. Tényleg háborút akarnak?

Német tisztok egymás közt: ami nem sikerült Hitlernek, sikerül nekünk?

Bauer tengernagy jelent Cavoli NATO-főparancsnoknak: Yes, Sir, a NATO-országok készen állnak a háborúra!

Charles Brown tábornok, amerikai vezérkari főnök: Na, uraim, én mondom meg a tutit!

Böröndy Gábor vezérezredes, magyar vezérkari főnök (középsor balról a második): bárcsak én is tengerész lennék. Minél előbb nekünk is kellene egy tengert szerezni!

